

til produktion af saltfisk af høj kvalitet — såkaldt hvidvinget saltfisk — fra et stort antal primitive salterier og baseret på fjordfiskeri. Markedet for denne produktion har imidlertid vist sig ikke med fordel at kunne udvides. Ved overgang til produktion af den billigere „sortvingede saltfisk“ samt produktion af fiskehermetik og frosne fiskeprodukter, hvorved flere fiskearter end torsk indgår i produktionen, får man bedre mulighed for at tilpasse sig markedsforholdene, samtidig med at den grønlandske befolkning får mulighed for at medvirke til den forøgelse af samfundets produktivitet, som må danne basis for den voksende befolknings eksistens.

I forbindelse med fiskeindustrianlæggene vil det være nødvendigt at foretage den i lovens § 3 omhandlede udbygning af forskellige tekniske anlæg navnlig elværker og vandforsyningsanlæg.

De i § 2 omhandlede kajanlæg for oceangående skibe i nogle af byerne, hvor man går bort fra den hidtidige primitive prækspedition, er nødvendiggjort af udviklingen på forsyningstjenestens område og vil samtidig være af afgørende betydning for industrianlæggenes rentabilitet og kapacitet. Ligesom industrianlæggene er kajanlæggenes økonomi baseret på erfaringer fra eksisterende anlæg.

De fortøjningsanordninger og bådehavne, som omhandles i § 3, vil sammen med industrianlæggene stimulere til en forøgelse af den grønlandske fiskerflåde. Egentlige lukkede havne, som de kendes hernede, er der ikke tale om, men kun om anlæg, der kan skabe den nødvendige forbedring af de nuværende utilstrækkelige opankringsforhold, der har været årsag til talrige havarier og forlis.

I Godthåb bygges dog en egentlig fiskerihavn, som må anses for nødvendig for at skaffe byen andel i de rige fiskeforekomster i farvandene uden for byen samt for driften af det i byen planlagte industrianlæg.

Udgifterne ved de af lovens omhandlede arbejder er anslået til 57 mill. kr., der fordeles over 6-7 år. Som bilag til lovforslaget var optrykt en oversigt over anvendelsen af de 57 mill. kr. til de forskellige anlæg i hvert af årene 1959-1965.

Ud over de af loven omhandlede projekter vil det ifølge ministerens fremsættelsestale og bemærkningerne til lovforslaget være nødvendigt i de kommende år at foretage en yderligere industriel udbygning navnlig i Holsteinsborg, Sukkertoppen, Egedesminde og Nanortalik. Udgifterne ved et program for disse områder, der skønnes at ville medføre udgifter til ca. 20 mill. kr., er endnu ikke udformet endeligt, men forudsætter mere detaljerede undersøgelser og erfaringer.

Også for østkysten vil det i løbet af et kortere åremål blive nødvendigt at udbygge industri- og havneanlæg. Det drejer sig dog her om anlæg efter langt mindre målestok.

Ved 1. behandling tiltrådtes lovforslaget af *Victor Gram* (S).